

Асен промени пътя си, ~~заобиколи западната напречна стена на Царе-~~
~~век~~, отпрати се по посока на Главната порта при Сечена скала. От всякъде
почнаха да се трупат тълпи, които следваха подир него. Чуваха се възклица-
ния: ~~Климентини~~

- Да ти е вечно името!
- Жив да си ни!
- Господ ~~на~~ ти варди челядта!

От време на време Асен размахваше весело ръка за поздрав, отвър-
щаше с усмивка на благословиите. Бъбренето на Приязд го разведряваше.
Предаността на лудете сгриваше сърцето му. Когато желязната решетка на
Главната порта се спусна зад гърба им, царят беше вече възвърнал спокой-
ствието си. Затворено сред могъщите назъбени стени, днското небе бавно ~~не~~
избледняваше, изпъстрено с дребни светливи облачета. Вечерницата засия
едра, сребърна. Едва забележимо се очерта прозирният рог на ~~неиздържан~~
полумесеца. Отпуснатите загари се ~~хвърлиха~~ спуснаха с радостен лай към господаря
си, лизнаха с огнена преданост ръцете му, хвърлиха се отгоре му с неу-
държима буйност.

Протосевастът завърши веселия си разказ, който бе започнал още при
"Свети 40 мъченици", в който се разправяше за вицекомес Петър Болесла-
вич, наричан още виконт Пиетро ди Болислава, според това кой взима пре-
димство в управата на Дубровник, дали някой рърбин или ~~фрех~~ латинец. В
историята се преплиташе и името на прочутата красавица Анна Дукаина,
сестра на царица Ирина, ~~и~~ дъщеря на кир Тодор Комнин, която най-сетне
се отказала от веселите си приключения в Дубровник и успокоила немир-
ния си дух в тишината на един епиротски манастир, следвайки примера на
нещастния си съпруг Радослав, който също бе подирил утеха от земните
несгоди в манастиря Студеница, под името монах Иоан.

Асен покани веселия велможа да сподели трапезата му.

- Тази вечер имаме нещо което много обичам: фрушка чорба! Застроена
с бяло вино, жълтъци и мед...

- Фрушка чорба! Каква съблазън.